

Keipenes Vēstnesis

2014.
gada
30. jūlijs

Keipenes pagasta mēnešraksts Nr.262/7

Iznāk no 1991. gada 14. augusta.

Izgrabināti no magoņu galviņām

Latvija ir zeme, kur cilvēki vēl cieši turas pie dabas un savam priekam un skaistumam audzē puķes. Arī keipeniešu mazdārziņi, dārzi un māju pagalmi grimst ziedos – krāšņos, daudzveidīgos, smaržīgos, neizsakāmi skaistos. Mūsu pagastā ir daudz puķu un daudz puķu mīļu. Ar dažiem puķu mīļiem šajās karstajās un tveicīgajās jūlija dienās satikos, lai parunātos un uzdotu jautājumus par, ap un caur puķēm.

Ko tad es jautāju Keipenes puķu mīļiem? Par to, kāpēc latvietim vajag ne tikai kartupeļus, kāpostus un bietes, bet arī puķes. Par ziedu dāvināšanas un saņemšanas prieku. Par skaistākajiem ziediem un ziedu krāsas nozīmību vai nenozīmību. Par cilvēka un puķu ziedēšanas laiku. Par ziediem vāzē un uz šķītvja.

I. Ziedonim ir brīnišķīgs dzejolis „Tā bija skaista vasara”. Un šajā dzejolī ir rindas: „Jūlijā mēs runājam caur magonēm un vārdi palika magoņu galviņās. Tagad, kad esmu viens un neviens neredz, es grabinu magoņu pogaļas - tā es ar tevi sarunājos, kad esmu viens.” Un, tā nu es apciemojusi keipeniešus (precīzāk-keipenietes), vientulībā brīvdienās grabināju magoņu galviņas un izgrabināju šādus puķu mīļu pārdomu stāstus.

Vingra Linde ir ļoti čakla sava mazdārziņa kopēja un lolotāja. Mazdārziņā pāriet liela daļa Vingras vasaras garā atvaļinājuma. Pat tajā laikā, kad Vingrai bija mazi bērni, viņa paspēja cītīgi rosīties savā dārziņā. Vingras mazdārziņā Keipenes ciema centrā blakus skolas sporta laukumam tagad aug dārzeni, slejas siltumnīca, bet liela daļa no dārziņa atvēlēta puķēm. Un Vingras dārziņš vienmēr ir ideāli izravēts, samēslots un salastīts, un tur tiešām viss aug griezdamies.

Vingra Linde. – Kāpēc man dārziņā vajag daudz ziedu? Dvēselei vajag. Cilvēkam nepietiek, ka viņš pabaro tikai savu miesu, arī dvēsele jāpabaro, lai cilvēks justos laimīgs. Tāpēc manā dārziņā zied visdažādākie ziedi, par kuriem es nebeidzu priecāties.

Man patīk gan dāvināt ziedus, gan arī pašai tos saņemt. Diemžēl mans vīrs Guntars ne mūsu iepazīšanās laikā, ne

arī pēc tam, kad apprecējāties, mani ar ziediem nav lutinājis, jo viņu pašu ziedi atstāj vienaldzīgu. Ja ziedu vietā dzimšanas dienā manam vīram uzdāvinātu kādu mašīnas detaļu, tad viņš justos priecīgs. Par ziediem nē. Taču nedomāju, ka šī iemesla dēļ vīriešiem nevajag dāvināt ziedus. Ziedu dāvināšana svētkos ir skaista latviešu tradīcija, tāpēc pie vībrabrāļa Normunda uz jubilejām vienmēr braucu ar dāvanu un ziediem.

Tiesa – beidzamajos gados mans vīrs ir mazliet mainījies, jo ir sācis man dāvināt ziedus uz 8. martu. Šogad 8. martā no vīra saņēmu dzeltenas tulpes – biju par to ļoti priecīga.

No ziediem man vislabāk patīk lilijas un



mans vasaras sirds darbs. Man vienkārši patīk strādāt dārzā – strādājot dārzā, es nevis nogurstu, bet gūstu enerģiju un prieku.

Neesmu no tiem, kas uzskata – griezti ziedi ir miruši. Ieliekot ziedus vāzē, mēs tieši paildzinām zieda ziedēšanas laiku un dodam iespēju ilgāk priecāties par tā skaistumu.

Ziedi man ir tikai skaistumam – neesmu tos ne ēdusi, ne izmantojusi ēdienos un dzērienos.

Jā, ziediem ir savs ziedēšanas laiks un arī cilvēkiem. Cilvēkiem ziedēšanas laiks ir līdz gadiem 35 – 40. Sanāk, ka mans skaistais ziedēšanas laiks jau ir garām. Kā nu ir, tā ir.

Jaunu enerģiju un dzīvesprieku man ir devusi mazdēliņa Ralfa piedzimšana. Augustā mazdēliņam būs pirmā gadiņa jubileja.

Nupat, jūlijā, meita ar mazdēliņu divas nedēļas ciemojās pie mums. Tad visas manas rūpes, mīlestība un gādība tika veltītas mazdēliņam, dārziņš palika novārtā. Jo mazdēliņš – tā ir tāda laime un prieks, kas vienmēr būs pāri visam citam dzīvē.

Ja man jāsalīdzina mazdēliņu ar ziediem, tad es viņu salīdzinātu ar puķuzirni. Mazs bērniņš aug un vijas uz sauli kā puķuzirmis un, ar savām mazajām rociņām apvijoties ap pleciem vai kaklu, rada neaprazstāmu,



Kaut vairākas rozes šoziem Vingras dārzā ir izsalušas, šī sarkanziņu roze šovasar zied jo krāšņi.

rozes, pavasarī – narcises. Nav tā, ka man patiktu vienas krāsas ziedi – man patīk krāsu dažādība.

Ļoti gribētos, lai ziedi ziedētu visu gadu, bet mūsu klimata dēļ puķu ziedēšanas laiks ir no agra pavasara līdz vēlam rudenim. Nesezonas laikā mani iepriecē telpaugi – Ziemassvētku kaktusa ziedu krāšņums un orhideju (falenopšu) trauslie ziedi.

Lai puķes labi augtu un ziedētu, nepieciešams mitrums un barības vielas un rokas, kas apcubina. Cenšos to visu savām puķēm nodrošināt. Darbs mazdārziņā ir

Turpinājums no 1.lpp.

iepriekš neizbaudītu prieku un laimes izjūtu.

Mans klusais un nepiepildītais dzīves sapnis ir sava māja. Tā noteikti grīmtu ziedos. Zinu, ka tas prasītu milzum daudz darba, bet tas būtu darbs, kas nav slogs, bet gan sirds darbs.-

**„Audzēt puķes krāšņumam
nozīmē izdaiļot zemi ar mīlestību.”
(Solouhins)**

Namnieku ģimenei piederošā dzīvojamā māja „Zilītes” ir viena no sakoptākajām pagasta ciema centra mājām, kas kādreiz pagasta padomes rīkotajos konkursos ieguva godalgotas vietas kā sakoptākā sēta. Kaut arī mājas saimniecei Ernai jau ir 86 gadi, bet viņas dzīvesbiedram Gunāram – 87 gadi, plašā mājas teritorija ir sakopta un acis priecē ar krāšņiem ziediem.



Erna un Gunārs Namnieki 64 kopdzīves gados ar mīlestību un kopīgu darbu izkopoši gan savu dārzu, gan arī savstarpējās attiecības.

Erna Namniece. – 1964. gada rudenī sākām dzīvot „Zilītes”. Tad vēl māja nebija līdz galam uzcelta. Tikai tad, kad mājas būvniecību pabeidzām, sākām teritoriju apzaļumot un stādīt gan ābeles, gan košumkrūmus.

No sākuma šajā dārzā veidošanas procesā bija taustīšanās un daudz kļūdu. Gandrīz visu savā dārzā sastādījām par biezu, tāpēc vēlāk nācās daudz ko izmest ārā. No dārzā veidošanas pirmsākumiem ir palikušas tikai trīs ābeles un arī dzīvības koks, ko Gunārs mugursomā atveda no Jelgavas un iestādīja.

Mācījāmies, pētījām literatūru, atbildes meklējām žurnālā „Dārzs un Drava”. 55 gadu vecumā aizgāju pensijā, tad daiļdārza veidošanai varēju nodoties ar jaunu sparū un enerģiju, jo beidzot man tam bija laiks.

Kas gan tas būtu par dārzu, ja tajā ne-

būtu puķes? Bez puķu skaistuma nevaru iedomāties ne savu dārzu, ne pasauli. Ziedi vajadzīgi dvēseles skaistumam.

Man nav mīļāko ziedu – katra puķē savā laikā zied, katrai savs skaistums. Manam vīram patīk rozes. Man pašai nē, jo rožu ērkšķi sāpīgi dur un, ieduroties pirkstos, rada iekaisumu.

Man patīk saņemt ziedus dāvanā un patīk tos dāvināt citiem. Vīrs man dāvina ziedus no mūsu dārza, ne veikalā vai tirgū pirktos. Abi esam dzimuši aprīlī. Mājas galā, kur saulains, aprīlī jau ir izlīdušas no zemes un uzdziedējušas hiacintes. Tās tad arī Gunārs man parasti dāvina dzimšanas dienā. Skaista un smaržīga dāvana pavasara jubilāram!

Varbūt ne visi vīrieši novērtē ziedu skaistumu, bet uzskatu, ka arī vīriešiem vajag dāvat ziedus. Manam vīram Gunāram patīk, ka viņam jubilejās dāvina ziedus.

Jā, vecumā nav viegli tikt ar visu galā, bet darbs ir iesākts un nevar visu pamest un iznīcināt. Ceļamies, ejam un strādājam un turpinām iesāktu. Dārzs ir dzinulis, kas neļauj sabrukt nespēkā, ļauties žēlumam un vājumam. Un dārzs ir miera, skaistuma un enerģijas oāze.

Ziedi uzdzied katru gadu no jauna, bet cilvēks tikai vienreiz – jaunībā. Vecums nav nekāda ziedēšana, tas nāk ar slimībām un dzeļ tikpat sāpīgi kā rožu ērkšķi. Paskatieties uz manām lilijām – tās jau ir noziedējušas, ziedlapiņas izkaisījušas pa zemi un no ziedu skaistuma vairs nekas nav atlicis. Vecs cilvēks ir kā liliju zieds ar nobirušām ziedlapiņām.

28. augustā mums ar Gunāru ir 64. kāzu jubileja. 64 gadi – tas nav maz. Šajos kopdzīves gados esam ar mīlestību un kopīgu darbu izkopoši gan savu dārzu, gan arī savstarpējās attiecības. –

„Mīlestību var salīdzināt ar ziedu. Vīrietis ir zieda kāts, bet sievietē zieds. Zieds spēj uzdziedēt vienīgi tad, kad kāts to papildina ar dzīvību un kātam ir dziļas saknes. Tad zieds uzdziedēs viskrāšņāk, un citi redzēs šo skaistumu. Mīlestības pilnības skaistumu.”

Lolita Kalva. – Galvenā puķu dobju ierīkotāja un kopēja „Ķentenos”, „Ķentenu” saimnieka Gunvalža mamma, kura uzskata – cilvēkiem vecumdienas jāpavada laukos saskaņā ar dabu - un kurai vajag savu puķu dārzu pie mājas.

Lolita Kalva. – „Ķenteni” ir manas dzimtās mājas, kurās pēc ilgu gadu prombūtnes kopā ar sava dēla ģimeni atgriezās 1993. gadā. Šīs mājas 1913. gadā iegādājās mans vectēvs Eduards Vilciņš. Mūsu ģimeni skāra 1949. gada izsūtīšanas. Mēs gan netikām izsūtīti no „Ķenteniem”. Kad 1956. gadā atgriezāmies no izsūtījuma, mamma vairs negribēja doties dzīvot atpakaļ uz laukiem.

Mana darba dzīve aizritēja Tukumā un ir saistīta ar ziediem. Es beidzu Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijas agronomus un strādāju Tukuma izmēģinājumu paraugdārzniecībā, kas bija slavēta visā bijušajā Padomju Savienībā. Paraugsaimecībā audzējām neļķes. Tolaik man neļķes patika, jo tās ilgi stāvēja vāzē un to nemaz nebija daudz. Iesākumā bija sarkano neļķu liesmu trakums, tad sākām audzēt arī citu krāsu neļķes – violetās, oranžās, dzeltenās – tas jau bija pavisam eleganti un skaisti.

Agrāk puķes bija liela vērtība. Aizej pie ārsta ar puķēm, un tev jau pie šī daktera ir blats un cita attieksme. Uzdāvini neļķes pārdevējai vai veikala vadītājai, un vari tikt pie kāda deficīta. Laiki ir mainījušies – deficīta vairs nav, bet ar neļķēm

nekādu blatu nenodibināsi.

Mums, latviešiem, ir tāda tradīcija, ka viens otram svētkos – jubilejās, kāzās u.c. – dāvinām ziedus. Visur pasaulē šādas tradīcijas nav. Esmu latviete, un man patīk saņemt ziedus un dāvināt tos citiem. Arī vīriešiem. Padomju laikos



gan komplektā **Kādreiz tik iecienītās neļķes Lolītai Kalvai vairs nepatīk, bet krāšņās dienziendes gan.** vīriešiem dāvināja arī konjaku.

Tā kā pati esmu piedzīvojusi izsūtītās likteni, tad šad tad skatos dokumentālās filmas par Sibīriju. Kad kādā Sibīrijas sādžā meklē latviešu mājas, tās vienmēr var atrast pēc puķu dārza pie mājas. Nu vajag latvietim puķes sirdij, tas mums asinīs ierakstīts.

Piekrītu, ka pie puķēm nevar strādāt stresains, histērisks cilvēks. Bet ar katru ziedu parunāties tad, kad tavā pārziņā ir desmit 500 m² siltumnīcas, kā tas bija Tukuma dārzniecībā, vienkārši nav iespējams. Svarīgāk par parunāšanos ar puķēm tomēr ir nodrošināt augam atbilstošu apgaismojumu, mēslojumu un laistīšanu.

Kādas puķes man patīk? Rozes. Taču tās prasa daudz darba - nemitīgi jānogriež vecie ziedi.

Pavasārī man ļoti patīk zilās vizbulītes, bet tās „Ķentenu” apkārtne ziemēl nezied. Kad braucam uz Rīgu, tad Lieļajos Kangaru kalnos gan viss zils, ka nenopriecāties.

Maijpuķītes tepat netālu, birzītē, gan zied. Kad mani nāk sveikt vārda dienā, tad parasti dāvina maijpuķītes, un tas ir tik jauki.

Viena lilija vāzē – skaisti. Citi jūsmo par orhidejām.

Manuprāt, visas puķes ir skaistas. Taču vislabprātāk apsveikšanai svētkos un arī nešanai uz kapiem es izvēlos baltas rozes. Tās ir viscēlākās un majestātiskākās.

No rožlapiņām savulaik esmu vārtījusi sīrupu ēšanai. Tas sanāca eksotisks, ar specifisku garšu, bet neteiktu, ka ļoti iegaršojās.

Kaut saimniecībā darba daudz – pašlaik ar dēlu acojam ābelītes – dēls aco, bet es veicu palīgdarbu – esmu sējēja, puķu dārzam laiku atrodu – gan lai izravētu, gan lai papriecētu acis ar ziedu skaistumu.

Neslēpju savus gadus – man ir 77 gadi, un nečikstu, un vēl esmu gana enerģiska un aktīva. Uzskatu, ka nav ko vainot savās dzīves nebūšanās likteni – viss ir paša rokās. Ja iznāk laiks – pavingroju, arī nodarbojos ar nūjošanu. Un, protams, prieku un pozitīvas emocijas manī rada arī puķes – tik skaistas, pilnīgas un daudzveidīgas.-

“Ja jums ir divi klaipi maizes, apmainiet vienu pret ziediem! Maize baro miesu, ziedi – dvēseli!”
/Sent-Ekziperī/

Ingrīda Krūmiņa. – Nevar iedomāties māju bez puķudārza. Tāpēc mājas „Aliņi” plašās teritorijas lielākā daļa ir atvēlēta puķēm un košumkrūmiem. Skaisti un krāšņi! Cik daudz darba jāiegulda, lai šajā dārzā viss tik skaisti zaļotu un ziedētu – to vislabāk zina pati dārza kopēja.



Ingrīdai patīk ziedi spilgtās krāsās - dzeltenā, zilā, sarkanā.

Ingrīda Krūmiņa. – Mīlestība uz ziediem man ir no vecmamma. Mana vecāmamma Milda dzīvoja tepat, mūsu pagastā, - „Dzeņos”. Un es, būdama meitene, ar

riteni braucu no Madlienas ciemos pie vecāmmamma un priecājos par viņas skaistajām un interesantajām puķu dobēm, kas bija gan trijstūra, gan romba formas, un ravēju šīs puķu dobes arī, protams.

Skolā darbojos naturālistu pulciņā – stādīšanas, audzēšanas un ravēšanas process man patika. Tagad mani vīrieši mani apceļ, ka es katrā brīvā vietīņā esmu gatava iespraust kādu puķi. Tā jau arī ir – pie pagraba ir akmeņu kaudze, es tajā atbrīvoju vietīņas stādīšanai un sastādīju puķes.

Dārza sakopšanā ieguldu daudz darba – stādu, ravēju, pļauju zālāju, bet nedaru to ar piespiešanos un gaušanos. Dobes neveidoju četrstūrains formas – man tādas nepatīk.

Man skaistas šķiet visas puķes, bet manas favorītes tomēr ir rozes un dālijas. Svarīga ir ziedu krāsa – jo tā ir spilgtāka, jo labāk. Spilgti dzeltena, zila, sarkana – tās ir manas krāsas.

Puķes dāvanā man patīk saņemt. Vīrs man dāvina ziedus. Uzskatu, ka, braucot ciemos, jābūt līdzī dāvanai, kūkai, puķēm un pudelei. Puķes dāvinu gan sievietēm, gan vīriešiem. Vai vīriešiem puķes patīk – neesmu par to domājusi. Domāju, ka patīk. Mans vīrs Jānis ir priecīgs, ka viņam Jāņos uzdāvina pļavas ziedu pušķi. Uzdāvināt kādam cilvēkam puķu pušķi tāpat vien un redzēt, ka šis pušķis cilvēku patiesi ir iepriecinājis – tā ir patīkama sajūta. Nesen uz mūsu saimniecību pēc ogām bija atbraukušas Ogres arhīva meitenes. Viņas apskatīja arī manu puķudārzu. Saplūcu meitenēm puķu pušķus – viņu neviltotais prieks par ziediem sniedza gandarījumu arī man.

Puķes griežu un lieku vāzē, jo ziedi vāzē izdaiļo vidi, kurā mēs dzīvojam.

Par cilvēka ziedēšanas laiku. Manuprāt, cilvēks zied visu mūžu. Arī vecumā. Cilvēkam gadi iet uz priekšu un izmaina ārējo izskatu, bet savā dvēselē jau mēs nenovecojam, turpinām ziedēt.

Puķes neēdu, bet zinu, ka kreses var izmantot salātos. Manā puķu dārzā aug zilais izops, kas zied ziliem ziedņiem. To var izman-

tot kā garšvielu gaļai, bet es neesmu sajūsmā par šo garšvielu.

Viss skaistais palīdz dzīvot. Ziedi ir viens

Turpinājums 4.lpp.

Turpinājums no 3. lpp.

no pasaules dāvājumiem skaistumiem, kas izdaiļo mūsu dzīvi.-

**„Zieds ir atslēga uz sievietes sirdi,
atver to vieglāk nekā vijolatslēga.”**

/Petrus Ebens/

Pie ķeipenietēm ciemojās **B. Mietule**

Labu apetīti!

Rozes - ēd tikai ziedlapiņas, tās var kaltēt tējai, iecukurot, pievienot salātiem, dekorēt kūkas un desertus. Rožu ziedlapiņas labi iederoties salātos ar sieru un sasmalcinātiem riekstiem. Tās var pievienot saldējumam vai dzērienam. Ar ziedlapiņām varot pārkaisīt vārītus spageti makaronus.

Kliņģerītes – ar kliņģerītēm ēdienu var iekrāsot viegli dzeltenu.

Kreses – tās izceļas ar pikantu garšu un ir pievienojamas salātiem.

Ceriņi – ceriņu ziedus var ēst ne tikai tad, kad tajos atrasta laimīte. Tiem ir skābena garša un skaista krāsa – tos var likt klāt salātiem un dzērieniem. Sasaldējiet ceriņu ziedus ledus sasaldēšanai paredzētajos trauciņos un pēc tam šos ledus kubņus ar ceriņiem pielieciet klāt dzērienam – būs gan ļoti skaisti, gan droši vien arī garšīgi, jo mēs taču ēdienu un dzērienu izbaudām ne tikai ar garšas kārpiņām, bet arī ar acīm!

Krizantēmas – no to ziedlapiņām var gatavot vīnu. Krizantēmu ziedlapiņas var pievienot kūkām, zupām, sautējumiem, salātiem.

Begonijas (gan leduspuķītes, gan lielziedu begonijas) – var ēst ziedlapiņas.

Vijolītes – ziedus iesaldē ledū vai iecukuro – izskatās skaisti, kā arī svaigas liek uz tortes vai kāda deserta.

Atrairnītes – ziedus var izmantot kā piedevu salātiem, kā arī kūkās un tortēs.

Jasmīni – ziedi dzērienos un kulinārijā. Recepte dzērienam: 40 jasmīnu ziedu, 1 litrs ūdens, 1/3 tējkarotes citronskābes, 4 ēdamkarotes medus. Pagatavošana: Katliņā ielej ūdeni, pievieno citronskābi un uzvāra. Atstāj nedaudz atdzist. Citā katliņā ieber jasmīna ziedus, tiem pārlej uzvārīto ūdeni un atstāj uz 5 stundām ievilkties. Tad šķidrums nokāš, pieliek uzsildītu medu un maisa, līdz tas izkusis. Pasniedz atdzesētu.

Par vienu latviešu tradīciju

Kāpēc latvieši dzīvājiem dāvina nepāra skaitu ziedu, bet mirušajam uz kapiem nes pāra ziedu skaitu?

Šīs tradīcijas pamatā sens priekšstats par to, ka pāra skaitļi nozīmē pabeigtību, tāpēc tiem, kam dzīve beigusies, nes pāra skaitu ziedu, bet nepāra skaitļi nozīmē, ka viss vēl turpinās un viss priekšā, tāpēc dzīvājiem dāvina nepāra skaitu ziedu. Tā vismaz ir rakstīts.

Svētki vasaras plaukumā

Pēc vēsajiem un lietainajiem Līgo svētkiem un Pēteriem, saules lutināts, atnāca 5.jūlija rīts.

Plkst.9.⁰⁰ pie tautas nama pulcējās ķeipenieši - puķu mīļi. Lai gan bija prognozes, ka dārzā nekas vairs nezied, ziedu klāsts bija plašs, un ziedu skulptūrām materiāla netrūka. Appuškotas tika trīs žogveida konstrukcijas, un dekoratīvi aizpildīts tukšais reklāmas rāmis. Gribu teikt paldies par atsaucību **Astrīdai Zepai, Lucijai Vītolīnai, Marutai Grīnbergai, Silvai Antonovai, Ingridai Krūmiņai, Lienei Vaļeikai, Montai Lavrenovai un Maritai Circenei!**



Ziedu skulptūru veidotājas (no kreisās) Marita, Silva, Inese, Maruta (tup)

Ziedu skulptūras jau tuvojās gatavības pakāpei, kad pie tautas nama sāka pulcēties mazie ķeipenieši un viņu vecāki, ar nepacietību gaidot tikšanos ar pasaku tēliem - Pepiju un pirātu meiteni Ringlu. Spēles, stafetes un kārumi no dārgumu lādes - pusotras stundas garumā.

Bet plkst.12.⁰⁰ tautas nama pagalmā ieripoja izpušķots zirga pajūgs, gatavs izvizināt gan lielus, gan mazus. Paldies par atsaucību **Inetai Leitānei** no Madlienas pagasta par bērnu izvizināšanu!

Pēc sešu gadu pārtraukuma atkal notika maratons „Apkārt Ķeipenei”. Tajā piedalījās 33 dažāda vecuma skrējēji. **Maratona „Apkārt Ķeipenei” rezultāti:**

Pirmo gadu skriešanas sacensības notika arī mazajiem ķeipeniešiem. Piedalījās 11 skrējēji, un visi tika godalgoti.

1. - 2. gadīgo grupā ātrākā bija **Marta Kļaviņa** ar mammu, kuras finišēja pirmās. **2. vieta Gabrielai Kalnejai** ar tēti.

3. - 4. gadīgo grupā **1.vieta Endijam Antonovam, 2. vieta Keitai Sivakovai**. 5. – 6. gadīgo grupas vienīgā dalībiece **Paula Balule** skrējienā devās kopā ar 7.gadīgo grupu un kā vienīgā savas grupas pārstāve ieguva **1.vietu**.

7.gadīgo skrējienā **1.vieta – Sanijai Daugavietei, 2.vieta – Kristeram Spārņam, 3. vieta – Ralfam Ozoliņam**.

8.gadīgo grupā ātrākais šajā grupā šoreiz bija **Atis Ābelītis - 1.vieta, 2. vieta Mārtiņam Naglim, 3. vieta – Sandrim Lūsim**.

Zēnu grupā (9 – 15 gadi) **1.vieta Edgaram Sviridam, 2.vieta Edvardam Ozoliņam, 3.vieta Matīsam Kļaviņam**.

Meiteņu grupā (9 – 15 gadi) **1.vieta Paulai Upeniecei, 2. vieta Antai Buģei, 3. vieta Enijai Apsītei**.

Vīriešu grupā (16 – 30 gadi) **1.vieta Rihardam Vītolīnam**, kurš arī kopumā finišā atskrēja pats pirmais, **2. vieta Ilmāram Riekstiņam, 3. vieta Dāvim Tobiasam**.

Sieviešu grupā (16 – 30 gadi) piedalījās divas dalībnieces. **1. vieta Sintijai Fišmeisterei, 2.vieta – Margaritai Sokorenko**.

Vīru grupu (30 – 45 gadi) pārstāvēja arī tikai divi dalībnieki, kuri godalgas sadalīja šādā secībā – **1. vieta Andris Upenieks, 2. vieta – Ivo Daugavietis**.

Sievu grupā (30 un vairāk gadi) divu dalībnieču konkurencē **1.vieta – Airai Miglānei, 2. vieta Inai Millerei**.

Senioru grupā (no 45 gadiem) piedalījās trīs dalībnieki, un vietas tika sadalītas šādi: **1.vieta Vitautam Vaļeikam, 2. vieta Kārlim Antonovam, 3. vieta Pēterim Tropiņam**.



Diplomu saņem Vitauts Vaļeika

Svētku izskaņā tautas nama pagalmā pulcējās aktiera Jura Hirša daiļrades cienītāji.



Dzied Juris Hiršs

Paldies visiem par atsaucību un atbalstu pasākuma tapšanā!
Tautas nama vadītāja **Inese Daugaviete**

Ķeipenē meklē iespējamos aktierus

Pie Ķeipenes ziņojumu dēļiem jūlijā bija pielikti paziņojumi, ka studijas Locomotive jaunajai filmai tiek meklēti aktieri – 11 – 16 gadus veci zēni un meitenes, 40 – 60 gadīga dāma, 22 – 30 gadīgs džeks. Aktieru atlase noteikta 23. jūlijā Ķeipenes tautas namā.

Tas nu ir kaut kas nebijis klusajai, vasaras tveices pārņemtajai Ķeipenei! Nolemju atlases dienā aiziet uz tautas namu un noskaidrot, kas tā par filmu un kāpēc aktierus meklē Ķeipenē.

Atlases dienā pulksten 11.⁰⁰ pie Ķeipenes tautas nama lielus ļaužu pūļus gan neredzēju. Pa kādam ķeipenietim gan manīju ieejam tautas namā, un tie bija no vecuma grupas no 11 – 16 gadi.

Atlasi veica divi jauni puīši, kas piekrita pastāstīt gan par filmu, gan par aktieru atlasi filmai.

Un tā divi jaunieši – Reinis Spaile un Mārtiņš Groza – kopā ir uzrakstījuši scenāriju īsfilmai „Tukšās zemes ritmi”. Šo scenāriju Reinis iesniedzis Nacionālā Kino centra 2014. gada debijas filmu projektu konkursam. Šajā projektu konkursā spēles īsfilmas “Tukšās zemes ritmi” uzņemšanai piešķirts finansējums EUR 36 608.

Kāpēc aktieri tiek meklēti tieši Ķeipenē? Ķeipene esot pirmā vieta, kur notika aktieru atlase. Tajā pašā dienā jaunekļi



Bijušie ērgļenieši Mārtiņš Groza (pirmais no kreisās) un Reinis Spaile Ķeipenē meklēja aktierus īsfilmai, kuru gatavojas uzņemt septembrī Ērgļos

devās tālāk uz Līčupi (Mazozolu pagasts), lai aktierus meklētu arī šeit. Izrādās – abi jaunie vīrieši ir bijušie ērgļenieši, Reinim vecāki vēl joprojām dzīvo Ērgļos.

Tāpēc īsfilma arī tiks uzņemta Ērgļos. Filma stāstīs par jauniešu dzīvi laukos mazā ciematā. Tā vēstīs, kā bērnība pāriet pusaudža vecumā lauku klusajā un mierīgajā vidē. Dzīvojot laukos, ir luksus

iespēja vairāk būt vienatnē ar sevi ir sapņot – tā domā abi scenārija autori, kas paši ir izbaudījuši dzīvi laukos.

Īsfilma, kuras ilgums būs 24 – 30 minūtes, tiks uzņemta šogad no 5. septembra līdz 15. septembrim un tiks pabeigta 2015. gada janvārī.

Vaicāti, vai abiem jau ir kāda filmu uzņemšanas pieredze, Reinis, kas darbojas Vides filmu studijā, pastāstīja, ka viņam šāda pieredze jau ir, bet „Tukšās zemes ritmi” ir pirmā viņa lielākā filma ar pietiekamu finansējumu. Reinis ir izglītojies ārzemēs – Nīderlandē, Kanādā, Anglijā mārketinga, filozofijas jomā, pabeidzis Baltijas filmu un mediju skolu Tallinā, apgūstot filmu režiju.

Mārtiņš desmit gadus bijis projām no Latvijas – Luksemburgā gājis vidusskolā, Nīderlandē apguvis sociālās zinātnes – antropoloģiju un socioloģiju, arī rakstīšanu un retoriku. Tagad atgriezies Latvijā un studijas turpinās P. Stradiņa universitātē.

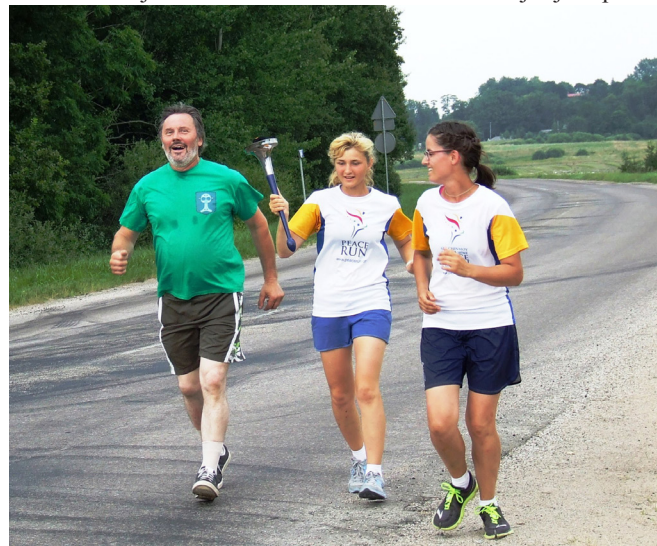
Nezinām, vai spēles filmai tiks izraudzīts arī kāds ķeipenietis. Neatkarīgi no tā saņēmu solījumu, ka šo filmu kopā ar trim citām projektu konkursa filmām pēc uzņemšanas izrādīs arī Ķeipenē.

Gaidīsim! Ceru, ka abiem izglītotajiem, atsaucīgajiem un enerģiskajiem puīšiem izdosies uzņemt tiešām labu un interesantu filmu.

B.Mietule

Miera skrējēji skrien cauri arī Ķeipenei

Šogad no 26. līdz 30. jūlijam jau 14. reizi miera skrējiena “Peace Run” Eiropas posma ietvaros Latvijā viesojas daudznacionālā skrējēju komanda, kas no 2014. gada februāra vairāk kā astoņu mēnešu garumā ar miera lāpu apceļos visas Eiropas valstis, veicot ap 24 000 km garu distanci. Miera skrējieni noslēgsies oktobrī Serbijā.



Miera skrējējiem uz īsu brīdi pievienojās arī ķeipenietis Kārlis Antonovs

Šis skrējieni ir kā simboliska vēsts ar skriešanas starpniecību paust vienotību un sadraudzību starp dažādu tautību un pārliecību cilvēkiem.

Diemžēl ķeipeniešiem nebija nekādas informācijas par to, ka miera skrējiena dalībnieki, 28. jūlijā plkst.13.⁰⁰ pēc īsas atpūtas sākot skrējieni no Ērgļiem uz Madlienu, skries cauri Ķeipenei.

Skrējiena ceļā skrējējiem varēja pievienoties visi, kas to vēlējas. Ķeipenē miera skrējējiem pievienojās mūsu pagasta iedzīvotājs Kārlis Antonovs, bet, iespējams, ka skrējēju būtu vairāk, ja par skrējieni būtu bijusi savlaicīga



Ķeipenietis Vilnis Sirsonis nodod tālāk miera lāpu madlieniešiem Miervaldim Licim informācija.

Pēc mūsu novērojumiem miera skrējiena laikā visi skrējiena dalībnieki vienlaicīgi neskrien. Katrs skrien kādu noteiktu ceļa posmu, uz kuru tiek nogādāts ar autobusiņu. Ķeipenes ciema centrā ar lāpu rokās ieskrēja ungāru meitene. Vēlāk šo meiteni nomainīja divas citas miera skrējējas, kurām bija jānoskrien apmēram

Turpinājums 6.lpp.

Turpinājums no 5.lpp.

2,5 km. Skrējējiem mainoties, nākamajam skrējējam tiek nodota lāpa.

Pirms Madlienas centra miera skrējējus sagaidīja pulciņš madleniešu, un abām skrējējām pievienojās arī pārējie skrējēji, kas līdz tam pārvietojās autobusīnā. Nu jau skrējēju bija krietni vairāk.

Pie Madlienas kultūras nama skrējēju pulciņu sagaidīja Madlienas pūtēju orķestris un dejojotās „Madlienas mažoretēs”,

kā arī Madlienas pagasta pārvaldes vadītājs O. Atslēdziņš.

Interesanta bija iepazīstināšana ar katru miera skrējēju. Katrs skrējējs pateica pāris teikumus dzimtajā valodā, un mums vajadzēja uzminēt, no kuras valsts viņi ir. Izrādījās, ka miera skrējēji ir no Ungārijas, Slovērijas, Vācijas, Serbijas, Itālijas, Ukrainas, Čehijas, Maķedonijas un, protams, no Latvijas.

Visiem, kas sagaidīja miera skrējējus,

bija iespēja no rokas rokā nodot lāpu un, paturot to rokās, iedomāties kaut ko labu.

Ņemot vērā saspringtos notikumus pasaulē, mēs šobrīd skaidrāk nekā agrāk saprotam, cik pasaulē miers ir trausls un cik svarīgs. Mēs visi taču vēlamies dzīvot mierā, mīlestībā, drošībā, tāpēc miera lāpā ielikām visu savu labo domu spēku un ceram, ka tas palīdzēs.

B.Mietule

Vēl vasara sauc zilās tālēs

Vasara ir karstākais ceļošanas laiks. Un, ja vēl laika apstākļi ir tik labvēlīgi ceļošanai kā tagad – jūlijā, tad sēdēt mājās un nekur neaizbraukt nav prātīgi.

Ceļojot mēs apgūstam vairāk, kā jebkadā citā veidā. Dažreiz diena, pavadīta svešumā, sniedz vairāk nekā desmit gadu dzīves mājās. Tas gan vairāk būtu attiecināms uz tāliem ceļojumiem.

Šogad, braucot nedēļu ilgā ceļojumā uz Vāciju, Šveici, Lihtenšteinu un Itāliju, pārliecinājos, ka ceļot var jebkurā vecumā, jo gandrīz trešdaļa no ekskursantiem bija pensionāri vecumā no 70 līdz 80 gadiem. Apbrīnoju vecos cilvēkus par viņu pacietību, izturību un optimismu – nevienas žēlabas, ka grūti, karsti vai smagi. Jā, tie, kas aizrāvušies ar ceļošanu, var daudz ko paciest un pieciest sava vaļasprieka dēļ.

Ņemot vērā to, ka ne visiem ir nauda tāliem ceļojumiem, ne arī veselība, lai brauktu vai lidotu uz ļoti tālām zemēm, tad ķeipeniešiem - tiem, kam patīk ceļot, vaicāju par vietām un lietām, ko vērts apskatīt mūsu pašu mīļajā Latvijā.

Daiga Bombāne. – Esmu apceļojusi daudz skaistu vietu Latvijā. Pricējāmajies, ka mūsu mīļā, mazā zemīte kļūst ar katru gadu arvien sakoptāka un skaistāka.

Vienmēr braucu uz Liepāju. Man šī pilsēta ir ļoti mīļa, atrodu tur arvien kaut ko neredzētu. Šogad arvien roju saulrietu pie jūras karaostas rajonā.

Pagājušā gada augustā pirmo reizi mūžā ķēru naktī dzīvus vēzus Nirzas ezerā netālu no Ludzas viesu namiņā “Zirga smaids”. Skaista vieta, iespēja vēžot, makšķerēt, vizināties ar laivu vai ar katamarāniem.

Jauks ceļojums līdz Nirzas ezeram bija, braucot gar Rāznes ezeru.

Vidzemē mīļa pilsēta ir Cēsis. Skaista ir pastaiga pa pilsētiņu, ziedi, strūklakas, senās pilsdrupas, nu jau arī jaunā koncertzāle, vienmēr bagātīgās izstāžu zāles, netālais Ungura ezers, skaistie Gaujas krasti.

Katru vasaru aizbraucam pa Kurzemes jūrmaļu līdz Kolkai, tad uz skaisto Ventspili. Pricējājos, ka Ventspils ar katru gadu kļūst arvien skaistāka un ziedošāka.

Kopā ar bērniem un mazbērniem šogad

ciemojamies Gaujas nacionālajā parkā. Pēc tam devāmies tālāk un apskatījām Minhauzena muzeju. Gājām pa Pasaku takām - bērniem patika Pirātu kuģis un visas koka skulptūras.

Brīnišķīga ir Dobeles cerīziedu laika, Rundāles pils - tulpu un rožu ziedēšanas neprātā.

Ļoti mīļa vieta, kur bieži braucu es un vienmēr arī mani bērni, ir pie draugiem - bijušajiem ķeipeniešiem - Inetas un Jura Liepiņiem Vangažos. Viņi ir radījuši tik skaistu un sakoptu vidi Gaujas krastā, dīķu ieskaitu - gan makšķerniekiem, gan vienkāršiem dabas baudītājiem.

Inese Fišere. – Es parasti ekskursijās pa Latviju braucu kopā ar māsu Daci un viņas bērniem, tāpēc mani Latvijas apceļošanas maršruti ir saistīti ar bērniem draudzīgām atpūtas vietām.

Ļoti patika Valmieras Zilais kalns - pa lielu gabalu redzējām kalnam apkārt zilu dūmaku skaidrā saulainā laikā. Mums tur ir četru uguns āderu krustpunkts, bet Stounhedžā tikai divu.

Bijām arī pie Raunas staburaga. Ļoti skaista vieta. Netālu no tā atrodas Tanīsa kalns - arī tajā var uzkāpt.

Bērniem patika Matuļu dabas takas pie Mēriem un sevišķi Brakos sporta taka. No piecu gadu vecuma var iet pirmo līmeni, augšā kokos otrā stāvā ir lielajiem bērniem, abi līmeņi pa trosēm ar aprīkojumu, vieglāk kā Siguldas tarzānā.

Augšlīgatnē interesants Vienkoču parks, bērniem ir ko darīt.

Ieriķos blakus kafejnīcai - benzintankam ir pastaigu taka gar Grūbes upīti.

Melturos var atstāt mašīnu un iet pastaigu taku gar Amatas malu līdz pat Zvārtas izezim.

Tālāks brauciens ir uz Tērvetes pasaku mežu. Vasarās te skolotāji strādā par sīkstuli un raganu, padarot pasaku meža apmeklējumu interesantāku. Bērni, apmeklējot parku, var nogaršot odu zupu

un raudeņu tēju. Tikai Sprīdītis, Annele un bērza tāšu krūzītes ir *made in china*.

No Tērvetes vairs nav tālu līdz Pokaiņiem Īles pagastā.

Muzeju naktī bijām Vecpiebalgas muzejos - Brīvdabas muzeja filiālē, kur nogaršojām tikko ceptu rudzu maizi, Kalna Kaibēnos, Saulrietos.

Visvairāk man patīk, ka Latvijā palikušie nedomā par Saeimas neįēdzībām, nesūdzas, bet strādā, kopj savu zemes pleķīti, lai pašiem un tūristiem būtu prieks atbraukt. Taciņas ir nopļautas, koka skulptūras izveidotas. Staigā un pricējājos, baudi dabu, cilvēku kolosālo darbu un tīru, nepiemētātu apkārtni -



Inese ekskursijās pa Latviju parasti brauc ar māsu Daci un viņas jaunākajām meitām Katrīnu un Elīzu. Šajā fotogrāfijā abas meitenes pricējas par Nesu un Nessiju Vika pasaku parkā Dikļos.

Zina Bandere. – Nupat jūlijā kopā ar citiem pasta darbiniekiem biju ekskursijā uz pirmo un arī visgarāko baskāju taku Engures novada Smārdes pagasta atpūtas bāzē “Valguma pasaule”. Tā ir 2444 metru gara. Baskāju taku izstaigājot, pēdas var izbaudīt dažādu materiālu, piemēram, stikla lodīšu, vīna pudeļu korķu, plastmasas kājslauķu, kafijas pupiņu mizu, oļu, laukakmeņu un dzirnakmeņu, priežu čiekuru, grants, dolomīta šķembu, niedru kūlīšu, kūdras, šķeldas, baltā māla, upes ūdens, melnzemes, koka pāļu, rievotas betona plāksnes un līdzsvara rīku un pat slīpētu stiklu pieskārienus. Visus materiālus, pa kuriem gājām ar basām kājām, pat nevar uzskaitīt. Izstaigāju taku

visā garumā – man ļoti patika.

Pēc tam apmeklējām Šokolādes muzeju Pūrē Tukuma novadā. Arī šeit bija interesanti un – galvenais – saldi. Iesaku ķeipeniešiem kādreiz aizbraukt uz šīm abām vietām – bija vērts! Kaut arī ceļošana, protams, arī nogurdina, taču ļauj izrauties no ikdienas rutīnas, kaut ko jaunu ieraudzīt, uzzināt un dod papildu enerģijas lādiņu. -



Baskāju taka Smārdes pagastā

Zenta Cāzere. – Man vairāk patīk doties ceļojumus uz tālām zemēm, īpaša Latvijas apceļotāja neesmu. Latvijā es redzu tik daudz, ka iznāk braukt ciemos pie radiem – tad jau arī kaut ko pa ceļam apskatām.

Vienu gadu apmeklējām Kukšu muižu Tukuma novada Jaunsātu pagastā. Pārsteidza pils iekārtojums - ļoti grezni, bet viss pārspīlēts. Nevajadzīga dažādība - vienā telpā dažādu gadsimtu iekārtojums. Man personīgi tas nepatika, bet tas ir tikai mans viedoklis, citi varbūt par muižu būs sajūsmā.



Zentai labāk patīk apceļot tālas zemes. Zenta kopā ar vīru Tāli atpūšoties Lugano.

Ļoti patika Pāvilsta, izbrauciens ar laiviņu jūriņā. Brauciet uz Pāvilstu – tur ir interesanti!-

Jautājumu ķeipenietēm uzdeva **B.Mietule**

Kaut kas gaišs un labs - vēsturei

Pagasta avīze ir Ķeipenes vēstures apkopojums - gan dižu notikumu, gan pavisam ikdienišķu. Nezinu, kurai Ķeipenes vēstures kategorijai lai pieskaita autobraucējiem un arī kājāmgājējiem tik priecīgo faktu, ka beidzot tiek atjaunots asfalta segums autoceļa posmam no Ķeipenes līdz Madlienai (gluži ne visam posmam, bet lielai daļai no tā - tai daļai, kur ielāps uz ielāpa.)

Autoceļa P32 Augšlīgatne - Skrīveri posms Ķeipene - Madliena ir asfaltēts ap 1972.gadu (izņemot ~ 2 km no Ķeipenes, kas ir asfaltēti ap 1980. gadu). Tātad asfalta sega jau ir kalpojusi vairāk kā divus termiņus no projektētā kalpošanas laika.



Iespēju robežās sakārtots Krustiņu ēku komplekss, nu arī atjaunots asfalta segums autoceļa posmam pie veikala "Ilzes" - beidzot kādreizējais Ķeipenes ciema centrs pamazām tiek kaut cik sakārtots. Protams, līdz ideālam vēl tālu.

Internetā atrastā informācija liecina, ka P32 Augšlīgatne - Skrīveri km 41,334-41,814; km 44,240-47,200 asfaltēto segumu atjaunošanas darbus veic SIA "Via".

Kā lai nepriecājas par tādu labu ziņu!

B.Mietule

Darba piedāvājums

Ogres novada pašvaldības Ķeipenes pagasta pārvalde savlaicīgi aicina pieteikties darbā katlu kurinātājus 2014./2015.g. apkures sezonai.

Darbs maiņās, darba termiņš - uz noteiktu laiku no 15.10.2014. līdz 15.04.2015.

Ar darba pienākumiem var iepazīties un tuvāku informāciju par darba piedāvājumu var saņemt, personīgi ierodoties pie Ķeipenes pagasta pārvaldes vadītāja V. Sirsoņa vai zvanot - tālr. Nr.65020822, 26425498.

Atgādinājums

Ogres novada pašvaldības Ķeipenes pagasta pārvalde atgādina: saskaņā ar likuma "Par nekustamā īpašuma nodokli" 6. panta 3. daļu nekustamā īpašuma nodoklis maksājams reizi ceturksnī. Neaizmirstiet, ka par 3. ceturksni nodoklis jāsamaksā ne vēlāk kā 15. augustā.

Informācija par neskaidriem jautājumiem saistībā ar nekustamā īpašuma nodokli, zvanot grāmatvedei Initai Tobiasei, tālr.Nr.65020817.

Sludinājums

Pārdodu medu. Vilnis, tālr.Nr.26425498.

Daudzdzīvokļu māju dzīvokļu īpašnieku ievēribai

Ogres novada pašvaldības Dome 2014. gada 17. aprīlī pieņēmusi saistošos noteikumus Nr.16/2014 "Ogres novada pašvaldības palīdzības piešķiršanas kārtība daudzdzīvokļu dzīvojamām mājām piesaistīto zemesgabalu labiekārtošanai".

Saskaņā ar šiem noteikumiem pašvaldība piešķirs līdzfinansējumu 50% apmērā no projekta kopējām atbalstāmām izmaksām dzīvojamām mājām piesaistīto zemesgabalu labiekārtošanai šādiem projektiem:

- mājas piebraucamo ceļu, stāvlaukumu, iekšpagalmu un gājēju ceļu seguma jaunbūvei vai renovācijai;
- mājas piebraucamo ceļu, stāvlaukumu, iekšpagalmu un gājēju ceļu esošā seguma izlases remontam ;
- bērnu rotaļu laukumu ierīkošanai vai esošo laukumu renovācijai;
- mājas zaļās zonas labiekārtošanas darbiem;

-apgaismojuma jaunbūvei vai renovācijai.

Saistošos noteikumus varat atrast un izlasīt Ogres novada mājaslapā: www.ogresnovads.lv sadaļās Pašvaldība - Normatīvie un attīstības plānošanas dokumenti-Saistošie noteikumi- Inženierkomunikāciju un apbūves aizsardzība.

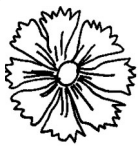
Sludinājums

Pārdod:

- siena ruļļus (cena runājama);
- griķu medu;
- vistas, pīles, zosis (var arī kautā veidā);
- jaunos kartupeļus.

Tālr.Nr. 27107092; 26313767.





Vasara ietinas
zaļā apmetnī,
ņem savā pārziņā
spožāko saules gaismu
un iet,
ziedus apkārt kaisīdama.

Mēs, skaistuma slāpdami,
ejam viņai pa pēdām.

Vēlreiz magoņu ugunīs iedegties,
liesmot un kvēlot!

Smaržīgā ziedā paslēpties,
birstošo rozi žēlot.

Saulgriezei līdzī pasniegties,
saules skārienu gaidot,
būt kā zilai rudzupuķei,
katram cerīgi smaidot!



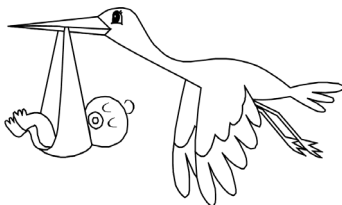
Ziedi, vasara, ziedi!
Ar tavu siltumu,
ar tavu skaistumu
ejam caur savu mūžu.

/B.Žurovska/

**Sveicam dzimšanas dienās
visus ķeipeniešus, kuri dzimuši
jūlijā!** Dzīvojiet viegli, krāsaini
un priecīgi un izbaudiet vasaru!

„Laimi nevar panākt ne ar kādu
izmaņu. Mācies atrast dzīvē prieku,
- laimes piesaistīšanai tas ir labākais
paņēmiens. No nelaimes neizbēgsi ne
ar kādām pūlēm. Dzen projām savas
dusmas – tas ir labākais paņēmiens, kā
turēties tālāk no nelaimes.”

Stārķa ziņas



Palieciet savām atvasēm miņā,
Veltījiet laiku bērniem. Kad skums,
Spēles un rotaļas neaizstās viņiem
Dārgos mirkļus kopā ar jums.
(Elena Hārdija)

Apsveicam jaunus vecākus **Kristīni
un Aivi Antonovus ar dēliņu
Rainera un Erlenda** piedzimšanu!
Dvīņi piedzimuši 25. jūnijā. Lai
puisēni aug veselī, stipri un prieka
un enerģijas pilni!

Š.g. 6. septembrī no plkst.10.⁰⁰ Daces
Krievānes ārsta prakses telpās **pieņems
okulists – Dr. Ilze Žarinova** (Latvijas –
Amerikas Acu centrs).

Iepriekšējs pieraksts. **Tālr.65033647,
mob. 20245454.**

Laiks cauri gadiem neaizslīd,
tas visu laiku piestāj Tavā sirdī
un, Tevi uzrunājot, maigi
pieglaudas kā bērns,
kam vajag, lai to paauklē...

Viss projām dotais vienmēr atgriežas,-
laiks sakrāj dienas, kurās bija silti,
lai tajās sasildīties vari arī rīt.

Viss paliek cilvēkos,
kas arī iet caur sirdi,
kā pēdas, kuras nekur nepazūd,
kā pasaule, kas nekad
neizbeidzas.

Sirsnīgi sveicam cienījamās jūlija
jubilāres **Elzu Pelši** 85.
dzimšanas dienā (8.jūlijā) un
Uļjanu Kovalenko
75. dzimšanas dienā (11. jūlijā)!

Lai abām
jubilārēm turas
veselība un
sirdī
optimisms!



Mūžībā aizgājis

Bet aiziet cilvēks tikpat kails, kā nācis,
Pat atmiņas nav līdzī paņemt ļauts,
Un zaļo pasaule kā tīrums neienācis
Šai gaismas lokā, ko par dzīvi sauc.

Š.g.5. jūlijā 75 gadu vecumā
mūžībā aizgājis

Viesturs Lukstiņš.

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
tuviniekiem!

Ķeipenes pagasta pārvaldes darbinieku atvaļinājumi augustā

Sekretāre B.Mietule atvaļinājumā no 11.
augusta līdz 17. augustam;
Galvenā grāmatvede L. Mačuka
atvaļinājumā no 8. augusta līdz 14.
augustam;
Kasiere S. Rudņika atvaļinājumā no 13.
augusta līdz 19. augustam;
Apkopēja O. Jakušonoka atvaļinājumā no
7. augusta līdz 20. augustam;
Ceļu fonda vadītājs K. Antonovs
atvaļinājumā no 14. augusta līdz 27.
augustam;
Daiļdārzniece M. Grīnberga atvaļinājumā
no 11. augusta līdz 24. augustam;
Grāmatvede I. Tobiase atvaļinājumā no

Pasākumi augustā

Š.g. 9.augustā plkst. 20.⁰⁰

Ķeipenē pie tautas nama **Dzeja...**

Glezna...Mūzika...Deja...

NOSKAŅU KONCERTĀ

**„IEDVESMA
IEDVESMO!”**

Piedalīsies :

Dzejnieki – **Amanda Aizpuriete,
Jānis Vādons, Daina Sirmā, Ruta
Štelmahere, Sintija Kampāne,
Eduards Aivars, Aigars Gasiņš**
Mākslinieki – **Gunta Brakovska,
Maira Veisbārde, Vita Merca,
Vita Beikerte, Laine Kainaize,
Ligita Caune, Ziedonis Bārbals,
Mārtiņš Dāboliņš**

Dziedās – **Zane Jankuna** (soprāns)

Koncertmeistare **Aija Bērziņa**

Dejos – **stapa deju grupa „Soul Tap”.**

Ieeja par brīvu



No 1.- 10.augustam Ķeipenē notiks
Mākslinieku savienības radošās
grupas vasaras plenērs.

Plenēra darbus aicinām apskatīt
**IZSTĀDĒ š.g. 10.augustā no
plkst.11.⁰⁰ – 13.⁰⁰ pie Ķeipenes
tautas nama!**